

« Ik ben de verrijzenis en het Leven ».

DANKBAAR AANDENKEN AAN

MEVROUW

GABRIELLE WATTEZ

weduwe van de Heer

REMI VAN DER LINDEN

geboren te Nederbrakel, op 21 mei 1906 en godvruchtig overleden in de St. Franciscuskliniek te Brakel-Opbrakel, op 24 mei 1982, gesterkt door de HH. Sakramenten der zieken.

**De families WATTEZ, VAN DER LINDEN,
VAN WIJMEERSCH en GOSSEYE,**

zijn zeer erkentelijk om uw blijken van
kristelijke deelneming en DANKEN U.

Een moeder is terug uit onze omgeving heengegaan ; « een MOEDER » dat was ze, doodeenvoudig rechtdoor en gereed om te helpen. In moeilijke tijden opgegroeid, heeft ze, vroeg en als vanzelf, geleerd, zichzelf om anderen te vergeten.

Die ingesteldheid heeft ze twintig jaar lang bewezen rond de ziekelijkheid van haar duurzame echtgenoot, die ze dag en nacht, steeds met dezelfde inzet van zichzelf bijstond en waartussen ze nog de tijd vond de kleinkinderen op te vangen en dan verder de achterkleinkinderen... bij haar waren ze allemaal om te liever.

Het afsterven van hare « Remi » heeft ze nooit helemaal kunnen verwerken, dat verdriet heeft haar sterk gestel stilaan ondermijnd en haar verplicht haar geliefde omgeving op de Lierenhoek te doen wisselen met de voor haar ongewone kamers van het ziekenhuis.

Duurbare kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen, het was voor mij nooit te veel U met de schoonste moederzorgen te omringen ; ik heb voor U en vader zaliger gedaan wat ik kan ; de schoonste bloemen die gij vader en mij nu kunt geven zijn Uw gebeden thuis en in de Weekendmis ; mochten zij de voortzetting zijn van uw zorg voor mij tijdens mijn laatste levensmaanden. Mochten zij tevens verkrijgen dat Ik, samen met Vader, voor U en het verplegend personeel van de kliniek in dankbaarheid mag ten beste spreken op de plaats onzer eeuwige bestemming, onze blijvende « thuis » bij de Heer.

Ten paradijze geleiden haar de engelen !